

BOSNA I HERCEGOVINA
BRČKO DISTRIKT BOSNE I HERCEGOVINE
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA

BROJ: 96 0 UU
Brčko, 02.02.2023.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji, u upravnom sporu tužiteljiceBrčkog, ul....., zastupana po punomoćniku, advokatu iz Brčkog, protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj:....., broj akta: odgodine, van ročišta 02.02.2023.godine, donio je

P R E S U D U

I UVAŽAVA se tužba tužiteljice iz Brčkog, poništava se rješenje Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj:, broj akta: odgodine i predmet vraća tuženoj na ponovno odlučivanje.

II Obavezuje se tužena da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 800,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu dana 15.11.2021.godine podnijela tužbu protiv tužene Apelacione komisije Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta BiH, radi poništenja rješenja tužene broj:, broj akta: odgodine, kojim je odbijena, kao neosnovana, njena žalba, izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj:, broj akta: odgodine kojim su izdati lokacijski uslovi iz Brčkog za dogradnju prvog sprata i nadziđivanje potkrovlja na postojećem stambenom objektu izgrađenom na katastarskoj parceli označenoj kao k.o. Brčko 1 (izlaganje) stambeno naselje Brčko distrikt BiH. Smatra da je osporeno rješenje tužene nepravilno iz razloga što organ uprave nije potpuno i tačno utvrdio činjenično stanje, povrijedio je odredbe postupka i nije pravilno primijenio materijalno pravo. U tužbi navodi da tužena zauzima stav da se prema odredbama Odluke za provođenje Regulacionog plana stambeno naselje u Brčkom, predmetni stambeni objekat nalazi u zoni "C" gdje se zadržava postojeća namjena ovog prostora sa mogućnošću dogradnje i nadziđivanja postojećih stambenih objekata, da je prvostepeni organ donio pobijano rješenje kojim je udovoljeno zahtjevu stranke za izdavanje lokacijskih uslova za dogradnju prvog sprata i nadziđivanje potkrovlja na postojećem stambenom objektu primjenjujući odredbe Zakona o prostornom planiranju i građenju Brčko distrikta BiH, kao i odredbe Regulacionog plana stambenog naselja u Brčkom, te povrđuje da je materijalni propis po kojem je odlučeno u ovom postupku Regulacioni plan stambenog naselja, koji predstavlja

provedbeni plan shodno članu 16. stav 2. Zakona o prostornom planiranju i građenju Brčko distrikta BiH. Dalje navodi, a izjašnjavajući se na žalbene navode, da saglasnost vlasnika susjednih parcela i objekata nije ni potrebna već su njenim saslušanjem u konkretnom slučaju samo stvoreni uslovi da ona kao zainteresovana stranka zaštiti svoja prava putem redovnih pravnih lijekova. Smatra da je nezakonito pozivanje na Regulacioni plan stambenog naselja, kao materijalni propis na osnovu kojeg je odlučeno u ovoj pravnoj stvari, navodeći da je Regulacioni plan naselja..... prestao da važi i u proceduri je donošenje izmjena i dopuna tog plana, kao i za još pet regulacionih planova za stambena naselja u Brčko distriktu BiH, te da su u toku maja i juna mjeseca 2021.godine bili izloženi na javni uvid regulacioni planovi, kao i izmjene i dopune regulacionih planova za šest stambenih naselja u Brčko distriktu BiH, a nakon toga nastavljena procedura donošenja tih akata. Prema tome, sve dok se ne donese novi regulacioni plan, odnosno konkretno za stambeno naselje izmjene i dopune plana, taj dokument prostornog planiranja ne može biti materijalni propis na koji bi se pozvao organ uprave u konkretnoj pravnoj stvari. Takođe smatra da je u konkretnoj pravnoj stvari došlo do povrede pravila postupka te da joj je kao pravno neukoj stranci trebalo pružiti pravnu pomoć shodno članu 15. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, o čemu je službeno lice prvostepenog organa moralo voditi računa kako zbog godina same tužiteljice, tako i zbog činjenice da je njena kuća slijepljena sa kućom podnosioca zahtjeva iz upravnog postupka i čini tzv. dupleks. Zbog te okolnosti za očekivati je da svaki zahtjev na susjednom objektu zadire i u njena prava na mirno uživanje imovine. Navodi da službeno lice koje je bilo na licu mjesta i tom prilikom sačinilo zapisnik, isti prije potpisivanja nije pročitao prisutnima, a što je bilo u obavezi prema odredbi člana 63. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, da na ovaj žalbeni navod tužena u svom rješenju od 19.10.2021.godine nije dala svoju ocjenu, iako je članom 226. stav 2. Zakona o upravnm postupku predviđeno da je Apelaciona komisija u obrazloženju svog rješenja dužna dati ocjenu svih žalbenih navoda, te da su na isti način povrijeđena pravila postupka jer tužena nije dala ocjenu žalbenog prigovora da prilikom izlaska službenog lica na lice mjesta nije bio prisutan već njegova supruga, koja se potpisala na zapisnik, te da ukoliko supruga podnosioca zahtjeva nije imala ovlaštenje za zastupanje u predmetnom postupku, onda je i na taj način povrijeđen član 63. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH. Ističe da je suvlasnik na kući koja je zalijepljena za kuću podnosioca zahtjeva, a da je drugi suvlasnik njen sin, koji živi u inostranstvu, koji se takođe protivi bilo kakvoj nadogradnji na susjednoj kući jer bi time bila dovedena u opasnost i stabilnost njihove kuće, pa pošto od njega u ovom postupku nije ni tražena, pa ni dobijena saglasnost za izvođenje radova i ta činjenica predstavlja povredu postupka pri donošenju prvostepenog rješenja. Iako je Apelaciona komisija u svom rješenju dala ocjenu da saglasnosti vlasnika susjednih parcela shodno odredbama Regulacionog plana nisu ni potrebne, te ako imamo u vidu činjenicu da isti Regulacioni plan više ne važi, onda proizilazi da je i u ovom dijelu drugostepenog rješenja pogrešno primijenjeno materijalno pravo, kako po pitanju njene saglasnosti tako i po pitanju saglasnosti drugog suvlasnika. Predlaže da sud donese presudu kojom se usvaja tužba i poništava rješenje Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj:, broj akta: odgodine i predmet vraća organu uprave na ponovno rješavanje. Naknadu troškova upravnog spora je tražila.

U odgovoru na tužbu tužena je navela da osporava tužbeni zahtjev te da je tužba neosnovana iz razloga koji su navedeni u obrazloženju pobijanog rješenja. Predložila je sudu da u cjelosti prihvati obrazloženje osporenog rješenja i odbije tužbu kao neosnovanu. Naknadu troškova upravnog spora nije tražila.

Tokom postupka, podneskom od 07.02.2022.godine, u ovaj spor se uključio i, kao zainteresovano lice na strani tužene, a nakon što mu je sud dostavio tužbu na odgovor i dozvolio da stupi u ovaj upravni spor kao zainteresovano lice. U odgovoru na tužbu je naveo da je rješenje Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj:, broj akta:odgodine izdato u skladu sa odredbama Regulacionog plana stambenog naselja u Brčkom, te Odlukom o usvajanju ("Službeni glasnik Brčko distrikta BiH " broj: 1/15). Ističe da je Regulacioni plan usvojen i Odluka donesena 2015.godine, da je istim utvrđen rok važenja Plana od 10 godina odnosno do 2025.godine, te da su samim tim netačne tvrdnje tužiteljice da je isti prestao da važi (tačno je jedino da se rade izmjene i dopune koje još nisu usvojene). Dalje navodi da su maliciozni navodi da je tužiteljica neuka stranka samo zbog toga što je rođena 1944.godine, da se ista vrlo dobro zna starati o svojim interesima što je vidljivo iz činjenice da svoju saglasnost za nadogradnju (koja istini za volju nije bila ni potrebna u skladu sa pozitivnim propisima-važećim prostorno planskim dokumentom dozvoljena gradnja) uslovljava kasnijom eventualnom njegovom saglasnošću za nadzidiivanje njenog objekta, te da su navodi da joj zapisnik nije pročitao teško provjerljivi naročito ako se uzme činjenica da je isti potpisala. U dijelu kojim se navodi da je njegova supruga potpisala zapisnik ističe da oni u bračnoj zajednici (što je tužiteljici poznato), te da se radi o njihovoj zajedničkoj imovini bez obzira što je samo on upisan u zemljišnim knjigama, a sve u skladu sa Porodičnim zakonom Brčko distrikta BiH, a opreza radi i činjenicu da je članom 45. Zakona o upravnom postupku omogućeno vršenje određenih radnji licu koje nije podnijelo punomoć (čl. porodice i dr.). Napominje i da su izdati lokacijski uslovi a ne građevinska dozvola kojom će decido biti propisan način izgradnje, svakako u skladu sa stanjem na terenu. Predložio je da sud donese odluku kojom se tužba odbija kao neosnovana. Naknadu troškova upravnog spora nije tražio.

Nakon što je razmotrio navode iz tužbe, odgovora na tužbu tužene i zainteresovanog lica, te cjelokupnu dokumentaciju priloženu u spis predmeta, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Apelaciona komisija Ureda/Kancelarije gradonačelnika Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: Apelaciona komisija) je svojim rješenjem broj predmeta:, broj akta: odgodine odbila, kao neosnovanu, žalbu (ovdje tužiteljice) izjavljenu protiv rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj: odgodine. U obrazloženju svog rješenja je navela da vijeće utvrdilo da je postupak pravilno proveden, pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i ispravno primijenjeno materijalno pravo, a da je žalba neosnovana.

Razmotrivši navode iz osporenog rješenja Apelacione komisije Brčko distrikta BiH broj predmeta:, broj akta: odgodine, sud te navode i obrazloženje tužene nije mogao prihvatiti kao osnovane.

Naime, odredbom člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH – prečišćeni tekst («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 48/11) propisano je da se u obrazloženju rješenja Apelacione komisije moraju ocijeniti svi navodi žalbe. Ako je već prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja pravilno ocijenio navode koji se u žalbi iznose, Apelaciona komisija se može u svom rješenju samo pozvati na razloge iznesene u prvostepenom rješenju.

U ovom konkretnom slučaju, tužena Apelaciona komisija odlučujući o žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj:odgodine, po ocjeni ovog suda, nije odgovorila svom zadatku iz odredbe člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, koja je obavezuje da u obrazloženju konačnog upravnog akta ocijeni sve navode žalbe i o svakom mora dati ocjenu pravne utemeljenosti i jasno navesti razloge zbog kojih određeni navod iz žalbe jeste ili nije usvojen, kako bi se objasnilo stranci zbog kojih je činjeničnih i pravnih razloga riješena upravna stvar kako je određeno u dispozitivu rješenja. U protivnom, konačni upravni akt u kojem nije odgovoreno na sve navode žalbe, treba poništiti u upravnom sporu, jer je takav akt donesen uz bitnu povredu pravila upravnog postupka. Obzirom da je tužiteljica u žalbi izjavljenoj protiv rješenja Odjeljenja za prostorno planiranje i imovinsko-pravne poslove Vlade Brčko distrikta BiH broj: odgodine ukazivala na činjenicu "da je Zakon o upravnom postupku Brčko distrikta BiH povrijeđen jer prilikom izlaska službenog lica na lice mjesta nije bio prisutan već njegova supruga, koja se potpisala na zapisnik te da ukoliko imenovana nije imala ovlaštenje za zastupanje u predmetnom postupku da je na taj način povrijeđen član 63. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, da je ona suvlasnik na kući, koja je zalijepljena na kuću podnosioca zahtjeva a da je drugi suvlasnik njen sin, koji živi u inostranstvu i protivu se bilo kakvoj dogradnji na susjednoj kući jer bi time bila dovedena u opasnost i stabilnost njihove kuće, pa pošto od njega u ovom postupku nije ni tražena pa ni dobijena saglasnost za izvođenje radova, tu okolnost smatra povredom postupka pri donošenju prvostepenog rješenja", Apelaciona komisija je bila dužna u obrazloženju svog rješenja potpuno i pravilno ocijeniti ove žalbene navode. Naime, u žalbenom postupku težište rada drugostepenog organa je ispitivanje osnovanosti žalbe i zakonitosti prvostepenog rješenja i to sa procesne i sa materijalno-pravne strane i zato se u obrazloženju drugostepenog rješenja moraju ocijeniti svi navodi žalbe i o svakom dati ocjena pravne (ne)utemeljenosti, te jasno navesti razlozi zbog kojih se određeni navod žalba usvaja ili ne usvaja. Propuštanjem svoje zakonske obaveze da jasno i argumentovano odgovori na naprijed istaknute navode žalbe, odnosno navodima "da je postupak pravilno proveden, pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje i ispravno primijenjeno materijalno pravo", Apelaciona komisija u obrazloženju svog rješenja nije dala razloge o odlučnim činjenicama, što predstavlja razlog za poništaj rješenja zbog toga što se takvo rješenje ne može ispitati. Naprijed citiranim navodima iz obrazloženja konačnog upravnog akta tužena nije odgovorila zadatku iz odredbe člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, budući da rješenje Apelacione komisije ne sadrži jasne i pravno valjane razloge zbog čega su naprijed navedeni žalbeni navodi neosnovani a koje žalbene navode je tužena, saglasno naprijed navedenoj zakonskoj odredbi, morala ocijeniti i odgovoriti tužiteljici da li je u konkretnom slučaju došlo do povrede odredaba Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH prilikom donošenja ožalbenog rješenja.

Stoga je, po ocjeni ovog suda, osporenim rješenjem tužene kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv prvostepenog rješenja, povrijeđen zakon na štetu tužiteljice, pa je zbog svega toga, na osnovu člana 31. stav 2. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine («Službeni glasnik Brčko distrikta BiH» broj: 4/00 i 1/01) sud i odlučio kao u izreci ove presude, te usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice.

U ponovnom upravnom postupku, tužena će, kao nadležni upravni organ, imajući u vidu primjedbe i upute iznesene u ovoj presudi, ocjenom svih navoda žalbe otkloniti, u prethodnom postupanju, počinjenu povredu odredbe člana 226. stav 2. Zakona o upravnom postupku Brčko distrikta BiH, odnosno jasno i argumentovano odgovoriti na tvrdnje

tužiteljice kojima je konkretno ukazivala na nepravilnost i nezakonitost prvostepenog upravnog akta.

Odluka o naknadi troškova upravnog spora donesena je na osnovu člana 120. i člana 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 28/18), a u vezi sa članom 32. Zakona o upravnim sporovima Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj: 4/00 i 1/01) i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik RS-a" broj: 68/05), a troškovi se odnose na: taksu na tužbu u iznosu od 100,00 KM, taksu na presudu u iznosu od 100,00 KM i sastav tužbe po punomoćniku u iznosu od 600,00 KM, što sve ukupno iznosi 800,00 KM, pa je sud i obavezao tuženu da tužiteljici nadoknadi troškove upravnog spora u tom iznosu.

S U D I J A

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.